

THEATER

DE ROOVERS MAKEN WAZIGE VOORSTELLING VAN JEF AERTS' ROMAN 'VERTEZUCHT'

Hoog en droog en zonder duidelijke betekenis

Twee jaar nadat zij op vraag van Het Toneelhuis *Kasimir* en *Karoline* hebben geënceneerd, werken de Roovers opnieuw met een van de grote Vlaamse stadstheaters samen. Hoewel de locatie op de vierde verdieping van de bottelarij imponeert, is ze, meer dan de Bourlaschouwborg, op maat van het Antwerpse spelerscollectief gesneden. Luc Nuyens, Sofie Sente en Dirk Van Dijk sla- gen er echter niet in om Jef Aerts' roman *Vertezucht* op een heldere wijze naar het toneel te vertalen.

Brussel / Van onze medewerker Peter Anthonissen

De gordijnen die bij het begin van *Vertezucht* worden geopend, onthullen een overweldigend vergezicht. De ramen waarvoor de Roovers staan te spelen, zien uit op een deel van de hoofdstad. Hoewel we ons hoog en droog wanen, dringt het Molenbeekse straatrumoer onvermijdelijk het gebouw binnen. Daar trekt het decor van Stef Stessel de aandacht naar zich toe: een waterbad met een vlot erin, omgeven door turf en houtschijfers. De combinatie van al die ele-

menten zorgt voor een onwezenlijke sfeer. Aan de spelers om er betekenis aan te geven.

De Roovers baseren zich voor hun nieuwste productie op de gelijknamige, begin dit jaar bij Manteau en De Bezige Bij verschenen roman van hun dramaturg Jef Aerts. In samenwerking met Aerts zelf bewerkten Luc Nuyens, Sofie Sente en gastacteur Dirk Van Dijk het boek op een ingrijpende manier. Twee belangrijke nevenpersonages lieten zij weg.

Het eerste hoofdstuk van de roman dient als geraamte voor het geheel van de theatertekst. Daardoor komt het accent volledig op Henri, Lode en Matin alias

Wat de Roovers precies willen zeggen, is moeilijk te vatten.

(Foto Stef Stessel)

de grote mensenleider, de marinier en het vissenkind te liggen. Bij een bezoek aan de kapperszaak waar zij werkt, laat Lode zijn oog op Matin vallen. Henri, de enige andere klant op dat moment, zoekt een helpende

hand om het appartementsgebouw dat hij bezit, onafhankelijk te verklaren. Omdat Matin weigert, gaat hij met Lode in zee.

De macht en de onmacht van de verbeelding staan in Aerts' boek centraal. De hoofdfiguren

in dit hedendaagse sprookje dro- men zich een andere wereld, maar worden telkens met hun neus op de realiteit geduwd. Het getuigt van lef en doorzicht in de eigenheid van het medium theater dat Aerts en de spelers

ervoor opteelden de roman radicaal om te gooien. Terzelfder tijd echter hebben ze die keuze niet duidelijk genoeg gemaakt. Vooral aan het slot van de productie blijven er soms vreemde residu's uit het boek over: hoe en waarom Henri bijvoorbeeld in een rolstoel is beland, valt onvoldoende uit de opvoering af te leiden.

Dramaturgisch loopt er dus behoorlijk wat mank. Wat de Roovers precies willen zeggen, is moeilijk te vatten. Ze steken vlot van wal met de ontmoeting tussen Henri, Lode en Matin, maar leggen het verhaal vervolgens stil om te focussen op de gedachten en de zielenroerselen van de figuren. In plaats van een denkbeeldig universum op te roepen, komen de personages in een niemandsland terecht. De afwikkeling die hen naar de werkelijkheid moet terugbrengen, komt dan weer te abrupt. Het acteespel kan evenmin overtuigen. Ook hier mankeert een eenheid. Met de vroegere Vereniging van Enthousiasten voor het Reële en Universale was Dirk Van Dijk (Lode) een van de pioniers in het beklemtonen van de persoonlijkheid van de acteur op scène, maar hier valt, in vergelijking met de Roovers, vooral op hoe star en strak hij soms staat te spe-

len.

De twee Roovers zelf kleuren hun figuren te zeer in vanuit de theatergedaante waarin zij vaker verschijnen, en waarvan het onduidelijk is of die met hen zelf dan wel met een door hen zelf gecreëerd theatertypetje samenvalt. Meer nog dan het dweperige van Sofie Sente (Matin) stoort het lacherige laagje dat Luc Nuyens (Henri) over zijn spel legt. Daardoor mist hij de autoriteit die jehzelfs van een zelfverklaard - mensenleider mag verwachten. En het vergezicht? Dat ben je al na vijf minuten vergeten, omdat het te weinig met de voorstelling in verband wordt gebracht.

RECENSIE

WAT: *Vertezucht*

WIE: de Roovers & de bottelarij/KVS

WAAR EN WANNEER: tot en met 30 november, telkens van dinsdag tot en met zaterdag om 20 uur, in de bottelarij, Delaunoystraat 58, 1060 Brussel

(tel. 02/412.70.70, www.kvs.be)

Op 22, 23, 24, 29 en 30 november is er een pendeldienst vanuit de Antwerpse Monty (tel. 03/238.91.81).

ONS OORDEEL: De Roovers slagen er niet in om Jef Aerts' roman op een heldere wijze naar het toneel te vertalen.